

Chiron – en miniplanet for minoriteter?

Den 1. november 1977, klokken 10 om formiddagen, opdagede den amerikanske astronom Charles T. Kowal fra observatoriet i Pasadena, Californien, en lille ny planet mellem Saturns og Uranus' bane. Eller rettere "planetoid". For fagfolk var straks enige om, at den faktisk var alt for lille og uformelig for at være en planet. På den anden side var den for stor for at kunne kaldes asteroide, og så brugte man betegnelsen planetoid. Den lille ny blev, af grunde jeg ikke kender, døbt *Chiron*.

Men omend lille og ukendt, blev Chiron hurtigt en sensation og et tilløbsstykke i astrologiske kredse, navnlig i dybdepsykologiske, jungianske og arketypisk orienterede kredse. I løbet af kun ti år havde astrologiske kongresser med respekt for sig selv op til flere foredrag om Chiron og dens betydning, der udkom hurtigt flere bøger og utallige artikler blev forfattet og publiceret.

Udgangspunktet for tolkningerne af Chiron var dens navn, taget fra den græske mytologi, hvor kentauren Chiron var kendt, dels for sit eget uheldredelige sår, dels for sin evne, til at helbrede andre. Så planetoiden blev hurtigt lanceret som "the wounded healer", "den sårede healer". Og denne markedsføring var utrolig effektiv i firserne og i begyndelsen af halvfemserne, hvor astrologien, ligesom et hav af andre esoteriske discipliner, inklusive forskellige shamanistiske teknikker og alternative helbredelsesmetoder, havde en regulær oplomstringsperiode.

Her i DK slog jeg og flere af mine venner/kolleger koldt vand i blodet: "Endnu en af de der klippeblokke", (man har vist efterhånden fundet noget i retning af 10.000 asteroider i bæltet mellem Mars og Jupiter). Nogle af os havde allerede været opmærksomme på de fire største asteroider, Juno, Vesta, Ceres og Athene, prøvet dem af, og mere eller mindre lagt dem på hylden igen. Og hvordan kunne man autoritært udtale sig om betydningen af en "planet" (for mange astrologer satte sig elegant ud over betegnelsen "planetoid"), som man endnu ikke haft tid til virkelig at iagttage? Historien om Pluto om igen. Kun halvtreds år efter opdagelsen af Pluto i 1930 blev der skrevet tykke bøger om "Pluto i de 12 tegn", forfatterne havde ikke en chance for at vide, hvad de faktisk talte om, Pluto havde siden begyndelsen af sidste århundrede kun bevæget sig fra Tvillingernes til Skorpionens tegn! Og nu skulle vi så forholde os til, at Chiron var "the wounded healer", - alene på grund af dens navn.

Det har ganske vist været sådan, at tiden for opdagelsen af de tre nye planeter, Uranus, Neptun og Pluto, korresponderede tematisk med mere eller mindre globale, epokegørende, forandringer. Uranus kom til i den sidste del af 1700-tallet, samtidig med den franske revolution og samtidig med flere revolutionerende opfindelser, blandt andet teleskopet, "de menneskelige sansers forlængerled" og med telegrafien. Neptun i midten af 1800-tallet, hvor både socialismen og spiritismen nød en fantastisk udbredelse i vores kultur. Og Pluto, tja, den dukkede op kort for anden verdenskrig og den første atombombe. Men en "verdenshealer" kan der vist næppe være tale om i forbindelse med opdagelsen af Chiron. Tværtimod. Verden er af lave siden halvfjerdserne, ødelæggelsen

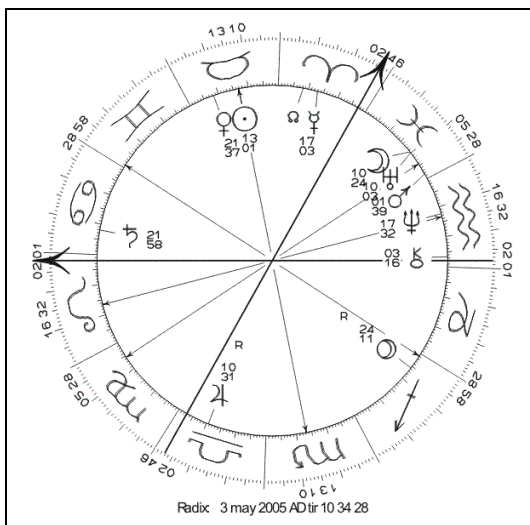
af natur og kultur en akut trussel for menneskeheden, healingsforsøgene bliver kvalt i optrækket.

Så jeg valgte at ignorere Chiron – og blev nærmest irriteret over, at kolleger og elever blev ved med at bringe den i spil. Og i øvrigt syntes jeg, jeg havde rigeligt med planeter at se til.

Men for en ti års tid siden dukkede Chiron op på lige fod med planeterne i en updateret version af computerprogrammet PCA, og så var det ikke helt så nemt, fortsat at overse den, og da især ikke, når den optrådte på en af hovedakserne i øjeblikshoroskopet. Jeg kunne dog ikke umiddelbart fornemme, at den skulle have noget at gøre med healere, - heller ikke sårede healere. Men i den periode, hvor Chiron gik igennem Stenbukkens tegn, blev vi her i huset da i det mindste opmærksomme på, at den var en ”skade-planet”: Stod Månen sammen med Chiron, så drejede sig spørgsmålene som regel om begrænset førlighed som følge af skader på især knæ og fødder. Og det drejede sig ofte ikke om uheld, men om langvarige og, ja faktisk, mere eller mindre uhelbredelige, skader.

For halvandet år siden fik jeg en mail fra en mor til et meget alvorligt handicappet barn. Hun og hendes mand var røget uklar med skoleledelsen, som åbenbart ikke længere var indstillet på at yde den specialundervisning, der skulle til, for at barnet kunne fortsætte i den ”normale” skoleklasse.

3.5.2005, 10.34.28, 55n44, 12e35, asc. 2-1 Løve

Ascendanten er i Løven, det drejer sig om et meget personligt anliggende, hendes barn. Chiron står overfor, det *kan* her handle om det skadede barn, om klassens ”out-sider”, men det handler åbenbart om en skade i relationen til lærerstaben, Vandbæreren.

Ascendanten i 2 grader Løve er teknisk ”for tidlig”, ”spørgsmålet er endnu ikke modent til besvarelse”, ”der skal flere informationer på bordet”, eller ”der skal tages et initiativ, for at sagen over hovedet skal kunne udvikle sig”. Jeg ved heller ikke, hvad jeg skal svare, og lader mailen ligge natten over, i håb om at et eller andet dukker op. Hun ringer selv næste formiddag, undskylder ulejligheden,

problemet havde løst sig i mellemtiden, hendes mand havde lige haft et meget konstruktivt møde med skoleledelsen. Så spørgsmålet bortfaldt, helt i overensstemmelse med ”for tidlig”, men jeg lagde horoskopet ind i forskningsmappen, Chiron måtte til undersøgelse. Problemerne med skoleledelsen var jo kortvarige, men barnets handicap er uhelbredeligt.

Her i foråret ringede en kvinde med følgende historie: Hun var kort forinden blevet enke, hendes mand var død ved et uheld i det savværk, som han ejede sammen med sin bror. Manden havde nogle år tidligere fortalt, at han havde købt en stor livsforsikring, som

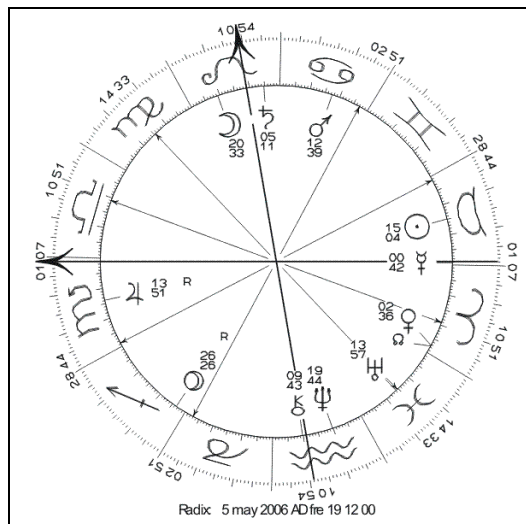
ville komme til udbetaling, netop i tilfældet af et uheld på arbejdspladsen. Hun er omsider kommet igennem hans efterladenskaber, dog uden at finde den pågældende police, og spørger her, om den overhovedet eksisterer og hvor hun i givet fald skal lede efter den.

Hun er i horoskopet repræsenteret ved Mars i Krebsen i trigon til Jupiter i Skorpionen i 1.hus, Krebs-Skorpion-trigonen er ”arvetrigonen”, og bekræfter spørgsmålet i positiv retning, især da den her også bakkes op af trigonen fra Uranus i Fiskene: Policen eksisterer og vil komme hende i hænde (Jupiter i 1. hus) på et eller andet tidspunkt. Men det kan sagtens tage tid, endda lang tid. Ascendanten er igen ”for tidlig”, policen er ikke umiddelbart tilgængelig, og der skal en eller anden form for indsats til for at komme videre i sagen.

Min opgave er at prøve at identificere skjulestedet. Merkur, signifikator for papirer, her i Tyren (*værdipapirer*), på descendanten viser at policen befinder sig ”ude”, dvs. ikke hjemme hos hende selv, men snarere på mandens territorium, hans arbejdsplads. Månen, som viser, hvor man med fordel kan lede, befinder sig i Løven og i 10, et tegn på, at det kunne handle om det mest repræsentative sted, sandsynligvis der, hvor gæsterne, forretningsforbindelserne, færdes.

Det viser sig, at det drejer sig om et af Bayerns største trælastfirmaer og at der findes hele tre savværker med tre tilsvarende repræsentationslokaler. Så først skal vi altså sammen finde ud af, hvilket af de tre steder, der kan være tale om. Og så er det Chiron, som her står på IC, ”opholdstedet”, kommer ind i billedet. Så jeg spørger om en af disse bygninger eller steder udviser en eller anden alvorlig skade? Chiron er allerede passeret IC med en enkelt grad, så måske har der været tale om et regnskyl (Vandbæreren bringer ofte vand), et lynnedslag el.lign. Hun fortalte, at det ene af savværkene havde været udsat for en brand som følge af et lynnedslag for nogle år siden, hvilket det stadig bar tydelige præg af.

Men også i dette horoskop står ascendanten ”for tidligt”, og hun fortæller videre, at hun ikke ”bare” kan tage hen og undersøge kontoret det pågældende sted. I det mørke Bayern er kvindebevægelse og ligeberettigelse en by i Rusland, og helt i tråd med det har kvinderne ”adgang forbudt” til familiens mandearbejdspladser. Det er især svogeren, den afdødes bror, som vedvarende håndhæver denne regel. (Merkur, som repræsenterer både nøgler og søskende står her midt på modstanderpunktet, 7. husspids!) Imidlertid har hun et meget fint forhold til en af svogerenes sønner, som har lovet at gå ind og lede på hendes vegne. (Hun må jo også have en hjælper, en ekstra ressource, et ekstra ”våben” med Jupiter i 1.) Desværre har jeg ikke nogen fortsættelse at fortælle, hun har ikke meldt sig siden. Ærgerligt! Men det er jo heller ikke mit ærinde at finde svundne sager nu, lige nu prøver jeg at gøre opmærksom på Chirons fingeraftryk i horoskopet.

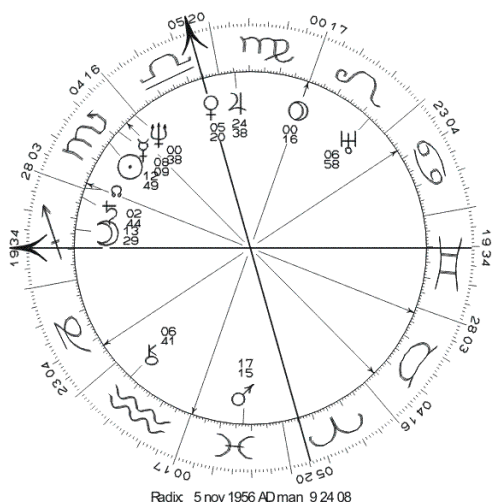
Efter flere påfaldende øjeblikshoroskoper begyndte jeg at kigge på fødselshoroskoper med henblik på skader, og for så vidt også helinger, dog uden at finde de helt overbevisende eksempler. Det er, som om der altid tillige er en af de andre ”skadevirkende” planeter stærkt inde i billedet i tilfælde af alvorlige sygdomme eller mén.

For bare at nævne et enkelt, typisk, eksempel: En kvinde, jeg kender, dør siden mange år med det mislykkede abortforsøg forældrene foretog i begyndelsen af svangerskabet. Hun har været igennem utallige terapier, analyser og healingsforløb, uden at slippe af med den gentagne oplevelse af at blive afvist, forstødt, fordrevet. Jeg har altid forbundet dette med hendes underdrejede, skjult aggressive, Mars, en dominant Neptun, og fremfor alt med hendes Måne-Pluto-konjunktion i Jomfruens tegn. Men så opdager jeg, at Månen tillige ligger i eksakt, i gradren, opposition til Chiron – og det ligner jo en tanke. Og, som jeg omtalte i serien ”Indvielse i Astrologi” (del 10), jeg *har* fundet et eksempel på en alternativ behandler, der har Chiron eksakt på MC i sit fødselshoroskop. Men igen: Han er Jomfruascendant og født med en typisk ”krisehjælps-Merkur”, hvilket i sig selv sætter rammen for hans virke.

Det er af samme grund heller ikke nemt, entydigt at identificere Chiron med hjælp af progressioner. Der er altid tillige en af de andre planeter i spil, som traditionelt set kunne svare til den efterlyste ”Chironbegivenhed” eller ”Chirontilstand”.

Og dog. Forleden fik jeg besøg af en irakisk kvinde, der har boet her i landet i mange år. Hun er fuldt integreret, dansk statsborger, indvandrerlærer og politisk aktiv. Det sidste ikke mindst i forbindelse med optrækket til invasionen af Irak. Et år senere tog hun, bakket op af en af de humanitære organisationer, for første gang i tyve år tilbage til Bagdad, i håb om at kunne udrette noget for at hjælpe især kvinder og børn: Bruge sine forbindelser, etablere skoler og nødcentre.

Det viste sig være totalt umuligt. Flere af hendes bekendte var døde, hendes søskende var husvilde efter et bombeangreb, - hun vidste ikke, om de overhovedet levede, alle telefonforbindelser havde været afbrudt i månedsvis -, bomberne haglede ned omkring hende, i gaderne lå partisaner i baghold mod besættelsesmagten, og omvendt. Lufthavnen lukkede under hendes ophold, hun kunne ikke komme i kontakt med sin mand herhjemme, det lykkedes hende efter nogle uger at slippe væk via Jordan.

På det tidspunkt, i marts 2004, var hendes progressive ascendant nået frem til den eksakte konjunktion med Chiron i Vandbæreren. Og godt nok står den samtidig i opposition til Uranus, som svarer til den herskende terror og undtagelsestilstand. Men: Uranus har intet at gøre med den humanitære indstilling eller de humanitære bestræbelser, Uranus er absolut ligeglad med andre mennesker og det etablerede samfund, Uranus er fin til revolutioner, fornyelser, men ikke til genopbygning eller stabilitet.

Menneskehedens fremtid, udviklingshjælp og pædagogik hører hjemme i Vandbæreren, - der hvor Chiron befinder sig!

Endnu et år senere, i marts 2005, får hendes mand en hjerneblødning. Han ligger i koma i mere end en måned, han er i mellemtiden kommet sig meget, men lægerne siger, han må leve med en hjerneskade resten af sit liv. Ascendanten er på det tidspunkt nået frem til kvadranten til Merkur, som er fødselshoroskopets 7. hushersker (partner) og i meget tæt kvadrat til både Uranus i Løven og Chiron i Vandbæreren. Merkur er knyttet til kommunikation, til nervesystemet, Vandbæreren til styringscentraler, computere og hjerner.

Den mellemliggende periode har selvsagt været ekstremt belastende for hans kone, (Transit-Pluto er samtidig gået frem og tilbage over hendes ascendant), som først nu har fået det overskud, der skal til, for også at kunne tænke på sig selv. Ascendanten er nu i 9½ grad Vandbærer og i konjunktion med den sekundære Chiron. Og for fjorten dage siden opsøgte hun, for første gang i sit liv, en healer, en lys- og farvehealer. Og det er i øvrigt også første gang, hun får stillet sit horoskop.

Lidt mytologi

Forud for denne artikel har jeg læst, hvad jeg kunne finde af myterne omkring Chiron og andre kentaure, ikke mindst på nettet, har også genlæst de indledende kapitler i Melanie Reinharts bog "Chiron and the Healing Journey", og sammenfatter kort de gennemgående fortællinger:

I den græske mytologi ansås Chiron (oversat: "hånd", til tider skrevet Cheiron eller Kiron) for at være den fornemste blandt Kentaurene. Ligesom Satyrerne var kentaurene berygtede for at være ukultiverede, navnlig i forbindelse med deres drukture og voldelighed. Chiron var imidlertid i modsætning til sine brødre intelligent, dannet og godhjertet. Han havde også en helt anden arvemasse, var søn af titanen og gudfaderen Chronos og nymfen Philyra. Philyra havde, for at undgå Chronos' amourøse tilnærmelser forvandlet sig til en hoppe, men Chronos fik så hurtigt forvandlet sig selv til hingst, således blev Chiron undfanget, mens begge forældre befandt sig i hestetilstanden. Han blev født som hest med menneskelig overkrop, netop som Kentaur, og blev straks forstødt og overgivet af sin mor, som afskyede dette misfoster, - hans første "skade", sår og smerte.

Chiron blev delvist opdraget og undervist af Apollon, videnskabens gud og musernes anfører, og virkede senere som læge, astrolog(!), profet, musiker og lærer. Han blev selv mentor for mange af de græske helte og underviste i alt fra ridning, bueskytte, jagt og krigskunst til etik, musik, religiøse ritualer og naturvidenskab – i sandhed et alsidigt væsen!

Historierne omkring hvordan Chiron fik sit uhelbredelige sår, varierer en smule, men den hyppigst citerede siger: Helten Herakles kom i forbindelse med et af sine tolv berømte arbejder forbi hos Kentaurene for at besøge sin tidligere lærer, netop Chiron. Han fik husly hos kentauren Pholus, og da de satte sig for at spise, sagde Heracles, at han altså godt ville have et glas vin til maden. Pholus havde kun en tønde hellig vin på lager, han havde fået den af Dionysos og den måtte kun indtages i forbindelse med religiøse ceremonier. Men det kunne Heracles ikke tage sig af og tiltvang sig den hellige drik. De drikfældige kentaure blev lokket til at den liflige duft og bombarderede Pholus' hule

med træer og klippeblokke. Heracles måtte affyre mange pile, som alle var forgiftede med hydraens blod, for at drive dem på flugt. Og så var det, Chiron blev ramt i hoften. (Det er måske lidt ulogisk, at Chiron befandt sig i skudlinien, da han jo netop *ikke* hørte til de voldelige og alkoholiserede kentaurer, men man skal jo ikke være for pedantisk, når man har med legender og myter at gøre.)

Ironisk nok kunne Chiron, mester udi helbredelseskunsten, ikke helbrede sig selv. Og da han havde arvet udødeligheden af sin fader, kunne han se frem til at leve med sine smerter i al evighed. Han slap dog senere ud af sin udødelighed ved at bytte skæbne med den dødsdømte Prometheus (ham, der til Zeus store fortrydelse, havde skabt menneskene og bragt dem ilden). Efter sin død blev han placeret i himmelen som stjernebilledet Skytten.

Lidt lomme filosofi

Omløbstiden er 49 – 51 år. Chirons bevægelser er uregelmæssige, stærkt påvirkede af naboerne Saturn og Uranus, dens bane er endnu mere excentrisk end Plutos og har en hældning på 6,9° i forhold til ekliptika. Aphelion (største afstand fra solen) er 2.8 millioner kilometer, ved aphelion befinder sig Chiron mellem Saturns og Uranus' baner, der hvor den i sin tid blev opdaget. Perihelion (mindste afstand fra solen) er 1.27 millioner kilometer, ved perihelion *befinder sig Chiron indenfor Saturns bane, dvs. mellem Saturn og Jupiter.*

Det var først for et par dage siden jeg fandt ud af det der med peri- og aphelion. Men det viser sig altså, at Chiron opholder sig indenfor Saturns bane *halvdelen af tiden*, dvs. 25 år i løbet af dens cyklus. Det gjorde stærkt indtryk. For nu kan jeg pludseligt bedre forstå dens funktion som *delvist integreret outsider*, i modsætning til Uranus, Neptun og Pluto, som per definition aldrig lader sig integrere i bestående samfund, de laver hver på sin måde deres kommandoraid, som fornyere, som revolutionære, og forsvinder igen, så snart de har gjort, hvad de skulle. Enhver nyhed, enhver sensation, bliver hurtigt enten glemt eller en del af hverdagen, og så hører den per definition ikke længere til de *nye* planeter, Uranus, Neptun og Pluto. De tre er heller ikke, som de gamle planeter, konstant på banen i hverdagen, de hører til undtagelsestilstandene. Og når de en sjælden gang optræder i menneskelige skikkelser, så må de nærmest betegnes som afvigere, og bliver straks interneret, som farlige, ubekvemme, vanvittige eller kriminelle.

Anderledes med Chiron, hvis funktion jo svarer jo perfekt til fx vores, astrologernes, håndlæsernes (apropos navnet!), tarotlæggerens og healernes funktioner. Vi bliver opsøgt, som regel i hemmelighed, når der er problemer, helt stuerene bliver vi aldrig, men det er dog kun i forbindelse med diktaturer vi bliver behandlet, som om vi hørte til de nye planeter. Jeg mistænker, svarende til aphelion og perihelion tilstanden, at Chiron repræsenterer mennesker, der lever i randen af samfundet, i randen af den bestående orden og struktur (Saturn), og de har såmænd altid eksisteret, - ikke kun som shamaner og sandsigere (der trods alt nyder en vis respekt), men også som udstødte, minoriteter, diskriminerede, marginaliserede: Homoseksuelle, ugifte mødre, "uægte" børn, åndssvage, ham med hareskåret, bøddelen, som spiller en vigtig rolle i samfundet, men må bo alene i en hytte udenfor bymuren, posedamen, narkoluderen, fremmedarbejderen.

Og med hensyn til tidssammenfald, så er det jo også først i senere tid, at den store indvandring er kommet på den politiske dagsorden i vores, og i andres, dele af verden. Der har godt nok altid været folkevandringer og flygtningestrømme, men det er da først siden Chiron blev optaget i planetfamilien, at begreber som ”asylant”, ”andengenerationsinvandrer” og ikke mindst ”*integration*” har fået en så omfattende samfundsmæssig betydning. Ja, og så har vi samtidig selvfølgelig globaliseringen med et tidligere uset omfang af kriminalitet, magt- og pengekoncentration. Men her skal vi måske huske, at det ikke kun var Chiron, men også Plutos måne/dobbeltplanet, Charon, der blev opdaget i 1977.

Og igen med hensyn til tidsammenfald: Jeg kom til skade med venstre fods storetå her for et par timer siden, og humper rundt. Et udtryk for ”learning by doing”, formoder jeg. Og vi har en af vore venner boende, mere eller mindre på rekreation. Han pådrog sig en knæskade ved en fodboldkamp i søndags og har problemer både med at gå og køre bil. Chiron står i opposition til hans Sol i Løven i denne tid. Og helt bortset fra det, så fik vi i sidste uge for første gang udgivet en bog på det tyske *Chiron Verlag*.

Et af de store åbne spørgsmål er: Hvilken forbindelse har Chiron og de øvrige Kentaureer til Skyttens tegn? Kan det være en tilfældighed, at Chiron efter sin død fik tildelt stjernebilledet Skytten? En tilfældighed, at Skytten i den astrologiske tradition ofte afbildes som Kentaur? Er det symbolsk af betydning, at Chiron i sine perihelionperioder faktisk er nabo til Jupiter?

Artiklen blev i løbet af 2007 offentliggjort i ”Astrologie Heute” (Astrodata Verlag, Schweiz) med følgende tilføjelse:

Zyklus

Wir, mein Mann und ich, beobachten seit vielen Jahren die thematischen Entsprechungen zwischen Altersphasen und Planetenzyklen, z.B. 28 = 2 x Jupiter/Uranus und 1½ x Mondknoten, 47 = 4 x Saturn/Mondknoten, 32 = dem dreifachen Zyklus zwischen Sonne, Venus und Mars, usw. Alle Zyklen sind für alle Menschen von Bedeutung, aber nicht jeder Zyklus ist für jeden von *entscheidender* Bedeutung. Doch kann man davon ausgehen, dass der Zyklus, der gerade aktiv ist, wenn die Leute in die Beratung kommen, ein, für den Betreffenden, wichtiger Zyklus ist. *Das Alter ist ein Deutungsfaktor.*

Auch bei den Altersstationen 25-26 und 50-51, die ja dem halben bzw. vollen Chironzyklus entsprechen, treten charakteristische, immer wiederkehrende Erlebnisse und Prozesse auf.

Bei 50-51 kommen die Leute oft mit dem Thema *Isolation* in die Beratung, der Partner hat sie verlassen, der Chef hat sie gefeuert, die Kinder nehmen Abstand, sie fühlen sich kassiert, verstossen, marginalisiert. Dahinter steckt, wie ja ganz allgemein bei derartigen Erlebnissen, vermutlich ein fehlendes „Updating“, ein Mangel an Selbsterneuerung. Aber bei dieser Station ist das „Rezept“ um weiterzukommen, tatsächlich eine Selbstheilung: Talente sind jahrzehntelang brachgelegen, Wünsche und Sehnsüchte unterdrückt worden, Bequemlichkeit und Routinen bestimmen das Alltagsgeschehen, die Abhängigkeit von Mitmenschen und Normen dominiert unbewusst Aktivitäten und Entscheidungen. Menschen sind zwar soziale Wesen, aber jeder ist auch in irgendeinem Umfang sein

eigener Aussenseiter und hat in irgendeinem Umfang die Verpflichtung seinen eigenen Chiron zum Ausdruck zu bringen, d.h. irgendwas tun, was nicht mainstream oder comme-il-faut ist und nicht unbedingt Anerkennung bringt - dafür Sinn und persönliche Erfüllung: Auf Reisen gehen, Sport betreiben, ein Studium beginnen, ein Buch schreiben, etc. (Interessant ist in diesem Zusammenhang, dass in Indien die Brahmanen - allerdings nur die Männer - bei 50 ihre gesellschaftliche Wehrpflicht erfüllt haben, sie werden freigestellt, dürfen die Familie verlassen, auf Wanderung oder ins Kloster gehen.) Prinzipiell dasselbe geschieht bei 25, abgesehen natürlich davon, dass Konventionen und Abhängigkeiten bei diesem Alter noch nicht eingefahren sind, und die Motivation, einen mehr oder weniger drastischen Schritt zu tun, den eigenen Weg zu begehen, kommt bei 25 nicht aus dem Gefühl der Marginalisierung - eher aus der Leidenschaft, dem „Sturm und Drang“. Auffallend häufig treten bei 25 Gehbehinderungen auf, typisch Lähmungen und schwerere Beinbrüche. Die Wunde an der Hüfte.

Eine der vielen offenen Fragen ist: Welche Verbindung hat Chiron und die anderen Kentauren zum Zeichen Schütze? Welcher Zufall liegt dahinter, dass Chiron nach seinem Tode dem Sternbild Schütze zugeordnet wurde, welcher Zufall, dass der Schütze in der astrologischen Tradition oft als Kentaure abgebildet wird? Von welcher symbolischen Bedeutung ist, dass Chiron in den Perihelionperioden ein Nachbar Jupiters ist? Ist Chiron vielleicht – auch – ein Glücksplanet? Denn, abgesehen von den Wunden: Ist es nicht ein „Jupiterglück“, von Apollon höchst persönlich protegert und unterrichtet zu werden? Und ein Glück, zur privilegierten Minderheit zu gehören? Ich beginne zu vermuten, dass Chiron als Minoritätsplanet zugleich ein *Eliteplanet* ist.